

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مشکل املایی و بدخطی دانش آموزانم در دوران پساکرونا را بهبود بخشم ؟

محل انتشار:

دومین همایش علمی پژوهشمند (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

معصومه حاجی زاده - کارشناسی ارشد، تحقیقات آموزشی- مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

صدیقه زمانی تربوییه – کارشناسی ،آموزش ابتدایی، دانشگاه شهید بهشتی بندرعباس– مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

معصومه حسونی – کارشناسی ارشد، مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندر بندرعباس– مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

اشرف بهمنی – کارشناسی ، آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس – مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

فرشته جمعه زاده – دانشجوی کارشناسی ارشد، تکنولوژی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز – مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

فاطمه قائدی – کارشناسی ارشد، آموزش ریاضی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندر عباس– مدیریت آموزش و پرورش ناحیه ۱ بندرعباس، آموزشگاه دخترانه شهید تنیده

خلاصه مقاله:

اگرچه معضل بدخطی در دانش آموزان پدیده تازه ای نیست اما این معضل با شیوع کرونا گسترش بیشتری یافت. تقریبا سه سال از جولانویروس کرونا در کشور میگذرد و در طول این مدت شرایط تدریس به دانش آموزان دچار تغییر و تحولات بسیاری شد. آموزش آنلاین هرچند تجربه جدیدی برای دانشآموزان بود، اما در این مدت آنها را با چالش های زیادی هم مواجه کرد. بزرگترین قربانی آموزش به شیوهمجازی، استعدادهای دانشآموزان و فراگیری مهارتهای زندگی بود و تداوم این بیماری آسیب جدی تری به مهارتهایی از جمله زیبانویسیو درستخوانی کودکان و نوجوانان وارد کرد که بدون شک این آسیب ها نقش بسزایی در زندگی آینده آنها و افزایش معضل بدخطی درجامعه خواهد داشت.در اوایل سال تحصیلی و اینکه بعد سه سال مدرسه ها حضوری می شدند با نوشتن انشا آغزین کلاس برای خوش آمدگویی به همکلاسیهای خود متوجه شدم که دانش آموزان نسبت به دانش آموزان سالهای گذشته و قبل کرونا دارای خطی نا زیبا و نا متناسب می باشند. بابررسی و نظارت بیشتر و تکالیف انجام شده در کلاس و اظهارات خانواده ها با همکاری و همراهی همکاران عزیزم سرکار خانم بهمنی، سرکارخانم جمعه زاده و معاونین محترم دبستان به فکر پژوهش برای رفع مشکل نا رسا نویسی و بد خطی ایشان برآمدم. با شواهدی که ازاین مشکل دانش آموزان داشتم با همکارانم تصمیم گرفتم در جهت بهبود خط نوشتاری و درست نویسی به آنها کمک نمایم. در این اقدامپژوهی سعی کردم دانش آموزان روش صحیح نوشتن، مداد در دست گرفتن، شکل صحیح حروف، ابتدا و انتهای نگارش حروفو ... را یاد بگیرند. و همچنین برای تقویت عضلات ماهیچه ای دست دانش آموزان و هماهنگ تر شدن بیشتر چشم و دست آنها هنگام نوشتن، فعالیت هایی را در زنگ های هنر انجام دادم. و همچنین برای رفع موانع فیزیکی، جسمی و نگارشی تا رسیدن به وضع مطلوب تلاش کردم،و توانستم با کمک همکارانم و همراهی خانواده ها این مشکل را طی پنج ماه تا حدودی مرتفع سازم.

كلمات كليدى:

دانش آموز، کرونا، بدخطی، دیکته، درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1687628

